

Zirh altında benzerlikler

Spor dünyasındaki kadınlara odaklanan yeni bir platform ile tanışın: Unlike Any. Under Armour, bu platformda über-kadınları bir araya getiriyor. Yazarımız Hande Oynar, baleye on üç yaşında başlayan Misty Copeland, kırmızı rujunu olmadan parkura çıkmayan olimpiyat koşucusu Natasha Hastings gibi isimlerin ilham verici hikayelerini New York'ta dinledi.

Misty Copeland, bir kara kuğu. Bunu, hepimizin bildiği film klişesinden ve teninin renginden çok, bir finans profesörünün teorisindeki "tahmin edilmesi son derece güç, beklentilerin dışındaki olay" anlamında söylüyorum. 11 Eylül İkiz Kuleler saldırısı veya kuantum fiziğinin keşfi minvalinde bir olay.

Misty, on üç gibi geç bir yaşta baleye başladığında, Kaliforniya'da bir motel odasında beş kardeşiyle beraber zor bir hayat yaşıyor. Sürekli sevgili değiştiren annesiyle bol inişli çıkışlı, bir sonraki yemeği nerede yiyeceklerini ve nasıl ödeyeceklerini bilmedikleri türden. Son derece utangaç bir kız çocuğu olan Misty, 80'lerden hatırladığımız Romen jimnastikçi Nadia Comaneci'yi televizyonda izleyip hayran oluyor. Okuldaki dans

ekibine katılıp kaptanlığa kadar yükseliyor. Takımı çalıştıran öğretmeni, bu ufak tefek kızın dans ederken mükemmel çizgiler yaratmasına olanak veren yeteneğini keşfedip baleye başlamasını öneriyor. Ama bir bale okulu Misty'ye, bacak yapısını bale için hiç de uygun olmadığını söyleyip umutlarını kırıyor. Hikaye, burada hepimizin başından geçen basit bir hayal kırıklığına dönüşüp bitebilecekken kader ağlarını örüyor. Bale hocası bu altın kızı yanına alıyor. Bazen kaderinizin değişmesi için tek bir kişinin size inanması yeterlidir.

Bu noktadan sonra Misty'yi tutabilene aşkolsun. On beş yaşındayken Music Center Spotlight Ödülü'nü kazanıyor. San Francisco Bale Okulu'nda tam burslu okurken yazları da Amerikan Bale Tiyatrosu'nun (ABT)

**...Beni görebiliyor musunuz?
Ben elçi, ben kundakçı, ben yağmurcu.
Nasıl uçacağımı buldum, kusursuz kadınlığımın
kollarına, bacaklarına nasıl hükmedeceğimi.
Kırmızı ruj savaş boyası.
Ben olasılığın savaş arabasıyım.
Kimseye benzemem.**

— *Dominique Christina*

yaz okuluna devam ediyor. On sekiz yaşında ABT'ye katılıyor, ilk senesini sakatlıklarla geçirdikten sonra bale topluluğunda daimi üye unvanını alıyor. 2007'de solist olduğunda bu sadece kendisi için büyük bir başarı değil, son yirmi yılda bu pozisyona gelebilen ilk siyahi balerin olduğu için sanat dünyasında büyük yankı buluyor. 2015'te ABT'nin yetmiş beş yıllık tarihindeki ilk başdansçı olduğunda ise artık Misty, gerek yaşamındaki zorluklarla başa çıkabilme yetisiyle, gerek kimseye benzemeyen fiziğiyle sıra dışı bir balerin ve bir rol model olmak için tüm özelliklere sahip bir kara kuğuya dönüşmüş durumda.

Baltimore çıkışlı atletik giyim markası Under Armour'la Misty Copeland'ın yolları ilk olarak bu sıralarda kesişiyor. Markanın rahatlıkta çığır açtığı spor sütyenlerine odaklanan "I Will What I Want" kampanyasında birbirinden güçlü kadınlar yer alıyor; siz de benim gibi spor dünyasına uzaksanız muhtemelen Gisele Bündchen'in, fonda kendisi hakkında atılan tweet'ler eşliğinde, kum torbasını tekmelediği reklam filmi net hatırlarsınız. Aynı kampanya dahilinde, Misty de on üç yaşında aldığı red mektuplarının bir benzeri okunurken dans etmekte. Aşıl tendonundan göğüslerine, vücudunun birçok yerinin bale için uygun olmadığı söylenen balerinin dansı büyüleyici.

Aslında Under Armour'un hikayesi de, Misty'ninkine benzerlik gösteriyor. Maryland Üniversitesi'nde futbol oynayan Kevin Plank, 15.000 dolar ile anneannesinin bodrumunda kurduğu şirketle, beş yıl içinde 5 milyon dolar ciro yapıyor. Birkaç sene öncesine kadar hâlâ kimsenin adını bilmediği bir markayken on yıl sonra yılların favorileriyle aynı kulvarda koşar hale gelen, milyar dolarlık bir spor giyim devinden bahsediyoruz. Under Armour, Forbes'un Yenilikçi Şirketler listesinde altıncı sırada yer alıyor, bünyesinde yaklaşık 14 bin kişi çalışıyor ve geçtiğimiz yıl bu zamanki piyasa değeri tam 16.2 milyar dolar.

Türkiye'de ilk mağazasını Mart 2016'da Akasya AVM'de açan markanın şu anda Türkiye genelinde altı mağazası var ve hem ülkede hem de dünyada istikrarlı bir şekilde büyüyor. Sağlıklı yaşam trendini en çok benimseyen kadınların, atletik giyim müşterisi olarak payları oldukça büyük. Markanın global direktörlerinden Adrienne Lofton, spor sütyenlerinin kadınlar için ciddi bir fark yarattığını ve spor-şık kategorisindeki yeni tasarımlarıyla kitlelerini ciddi anlamda genişlettiklerini söylüyor.

Benim Misty ve Under Armour'la yolunun kesişmesi ise Temmuz ayı sonunda, yeni kampanyalarımı New York'taki basın lansmanı sırasında oldu. Chelsea Market'teki etkinlikte, Under Armour'un kadınlara odaklanan yeni platformu "Unlike Any" çerçevesinde başta Misty Copeland olmak üzere bir grup über-kadın, şairlerin onlar için yazdığı müthiş şiirler (bakınız: yukarıdaki dizeler) ve Under Armour'un hazırladığı etkileyici videolarla renklenen kişisel hikayelerini dinleme fırsatı buldum. Spor dünyasından çağdaş dünyada kadın olmakla ilgili gelen mesajlar herkes için ilham verici dersler barındırıyor. Kısa mesafede defalarca altın madalya kazanan olimpiyat koşucusu, kırmızı rujlu '400 Metre divası' Natasha Hastings, özgüven sorunundan ve sosyal medyadaki mükemmellik yanılsamasından bahsediyor. Binlerce kişilik koşu ekibi HarlemRun'ı kuran Alisor Desir, depresyondan çıkmak için nasıl koşmaya başladığını anlatıyor. Aynı zamanda uzay mühendisi olan dublör Jessie Graff, bekar annesiyle büyüdüğünü ve hem erkeklerin yapabileceği her şeyi yapacak kadar güçlü hem de feminen ve narin olmanın mümkün olduğunu söylüyor. Hepsisi birbirinden farklı deneyimlerden geçen ve güçlenen bu kadınların hiçbirinin birbirine benzemiyor. Ama ortak bir noktaları var: Bir zirh gibi güçlü olan bedenlerinin altındaki kırılğan ruhlarını, yaşadıklarını cesurca paylaşıyor ve bu duruşlarıyla herkese örnek oluyorlar.

Unlike Any kampanyası, sporcularla şairleri bir araya getirerek farklı disiplinleri birbirine yaklaştırıyor.

Misty Copeland

KALIPLARIN DIŞINDA

Misty Copeland, Self.com için kaleme aldığı bir yazıda balede bedeniyle ilgili yaşadığı tatmini şöyle anlatıyor. "Prömiyer için saçlarımı yaptırmak üzere, jean ve sandaletlerim üzerimde, provadan çıkıyordum. Kaldırma döndüğümde Metropolitan Opera Binası'nın ön cephesinde devasa bir reklam panosunda fotoğrafım vardı. Profilden, kırmızı mayomla, göğsüm ve sırtım geriye doğru kavisli. Kadınsı büyük göğüslerimi ve yuvarlak kalçamı görebiliyordunuz. Bir balerinden beklenmeyen her şey. Beş dakika boyunca kıpırdamadan durdum ve ağladım. Bu güzelliği. Bu gücü. Bu bir kadını. Bu bendim."

Misty Copeland

Zarafet, sadece Misty'nin parmak ucunda yükselişinde değil. Kendini ifade edişi ve duruşundaki sadelik, içindeki utangaç kızın olgunlaşmış haline işaret ediyor.

Genç yaşınızda o kadar çok ilke imza attınız ve imkansızlıkları yendiniz ki bir sonraki hayalinizi çok merak ediyorum.

Bu benim başdansçı olarak henüz ikinci yılım. Sadece anda kalıp işime odaklanıyorum ve işimi nasıl daha iyi yapabileceğimi düşünüyorum. Bu kadar çok insan tarafından izleniyor olmak beni de değiştiriyor, benim orada olmam bale izlemeye gelen kişileri de değiştiriyor. Dans bittikten sonra bile o diyaloga devam ediyor oluyorum. Şu anda yalnızca bu konuya odaklanıyorum.

Rol model olmanın baskısını hissediyor musunuz?

Ben küçükken asla bir rol model olacağımı, buralara geleceğimi düşünmemiştim. Her şey kendiliğinden gelişti. İçimde kendimi ifade etmeye dair bir arzu vardı; beni kimse temsil etmediği için böylesi bir temsil yetisini olduğunu düşündüm. Yoksa bana toplumun siyahî kesiminden veya başka birinden böyle bir baskı gelmedi. Ben de zaten sadece baleyle ilgili değil, tipik bir şey yapmayan herkese örnek olmak istiyordum.

Natasha Hastings

Lakabı, '400 Metrenin Divası'. Kısa mesafe koşucusu ama kırmızı rujundan ve göz makyajından asla vazgeçmiyor. Twitter'dan sporcu arkadaşlarıyla ev halinde sohbet ettiği videolar yayınıyor ve kadınlara, kadınlıklarından vazgeçmeden istedikleri her şeyi yapabilecekleri mesajını veriyor.

2012 yılında Olimpiyat Takımı'na seçilmediğinizde, devam etme gücünü kendinizde nasıl buldunuz?

2012'de profesyonel kariyerimde ilk kez takıma dahil olmamıştım. Finalden sonra annemle bir konuşma yaptık. Bana "Seni pistte görüyorum. Ama sen oraya aitmiş gibi görünmüyorsun" dedi. "Hayır, bu doğru değil" dedim. Ama doğrudu. Orada olmayı hak ettiğime inanmıyordum. Bundan sonra bir spor psikoloğu ve danışmanla çalışmaya başladım. Ne arzu ediyorsam ona değer olduğuma inanmam gerekiyordu. Yaptığım seçimler, etrafıma topladığım insanlar, girdiğim ilişkiler... Bu inanç, bunların tümünü etkiliyordu. Kendimle olan ilişkiyi değiştirdim, kendimle daha pozitif bir tonda konuşmaya başladım. Bu benim için hem kişisel hem de profesyonel bir dönüm noktasıydı: Arzu ettiğim her şeyin başına gelmesini hak ediyordum.

Sosyal medyada kendinizle dalga geçip en doğal halinizi ifade ediyorsunuz. Bu cesaret nereden geliyor?

Kırılganlıkta güç var. Sosyal medyada mükemmel olanı gösteriyoruz. Ben işin çirkin, kaulı tarafını göstermeye çalışıyorum. Bir gün belki piste çıkıyorum ve kendimi iyi hissetmiyorum. Tüm gücümle uğraşıyorum ama istediğim gibi sonuç alamıyorum. Ama hâlâ buradayım. Samırım benim tüm kadınların duymasını istediğim mesaj bu. Yaptığımız şeyi güzel göstermeyi beceriyor olabiliriz, onu kolaylıkla yapıyor gibi görünebiliriz. Ama ellerini kirletmek zorunda olduğum, zorlandığım günler de var; kırılgan olduğum günler de var. İşte gücümüzü asıl o günlerde buluyoruz.

Natasha Hastings

Jessie Graff

Uzay mühendisi ve dublör. Şaka değil; üniversiteyi bitirdikten sonra aktris olmak istediği için sinema dünyasında gezinmeye başlıyor, süperkahramanlara hayran olduğu ve hayat boyu spor yaptığı için her gün kendini hızla giden arabalardan attığı, gökdelen tepelerinden sallandığı bir iş yapmaya karar veriyor.

Süperkahramanlara olan tutkunuz biliniyor. Peki gerçek hayattaki kahramanlarınız kimler ve neden?

Jackie Chan. Ben Jackie Chan olmak istiyordum. İkincisi annem. Erkeklerin fizyolojik olarak kadınlardan daha kolay kas yapabileceğini öğrendiğimde ergenliğe yeni girmiştim. Bunun farkında bile değildim çünkü annem beni 'İmkansız görünen şeyler var ama bunları yapacaksınız' gibi bir motivasyonla büyütmişti. Üçüncüsü ise Dreya Weber. Sirk sanatçısı. Jimnastik kampında hocaydı ve o kadar güçlüydü ki, tüm çocukları havada yakalıyordu. Aynı onun gibi olmak istemişim.

Normal bir insana göre risk alma toleransınız çok yüksek. Sizin için korku ne anlama geliyor?

Korku çok önemli. Asla korkuyu göz ardı etmemelisin. İçimde güvensizlik hissi varsa 'Neyi düşünmedik veya eksik yaptık?' diye düşünüyorum. Ne kadar yüksektesin? Aşağıdaki güvenliği sağlayan kişilere güveniyor musun? Yerde taş var mı? Tren ne kadar hızlı gidiyor? Eğer bunlara cevap veremiyorsan bu işi yapman lazım. Akıllı ol, doğru tedbirleri al. Eğer bu listenin tamamına verecek cevabın varsa odaklan. Böylece korkacak zamanın olmaz.

Peki bu düşünce biçimini kişisel hayatınıza nasıl uyarlıyorsunuz?

Kalabalık bir ortamda networking yaparken geriliyorum. Mesela neden korkuyorum? Aptalca bir şey söylemekten korkuyorum. Nedir aptalca söyleyebileceğim şeyler? Listeleyelim. Peki, o zaman bunları söyleme. Bunların yerine ne söyleyebilirsin? Onları düşün. Böylece korkacak bir şey kalmaz.

Hep hayalinizi yaşadığınızı söylüyorsunuz. Bundan sonra sırada ne var?

Hayalimi yaşıyorum ama kendi karakterimi oynamak isterdim, Jackie Chan gibi. ♡